Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (szósta izba)

z dnia 6 kwietnia 2017 r.*

Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2011/64/UE — Artykuł 2 ust. 1 lit. c) — Artykuł 5 ust. 1 lit. a) — Pojęcia „tytoniu do palenia", „tytoniu pociętego lub inaczej podzielonego" i „przetwarzania przemysłowego"

W sprawie C-638/15

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Nejvyšší správní soud (najwyższy sąd administracyjny, Republika Czeska) postanowieniem z dnia 29 października 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 30 listopada 2015 r., w postępowaniu:

Eko-Tabak s. r. o.

przeciwko

Generální ředitelství cel,

TRYBUNAŁ (szósta izba),

w składzie: E. Regan, prezes izby, J.C. Bonichot i A. Arabadjiev (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: N. Wahl,

sekretarz: M. Aleksejev, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 26 października 2016 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu rządu czeskiego przez T. Müllera, M. Smolka i J. Vláčila, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu rządu hiszpańskiego przez V. Ester Casas, działającą w charakterze pełnomocnika,

— w imieniu rządu włoskiego przez G. Palmieri, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez G. Albenzia, avvocato dello Stato,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez F. Tomat i Z. Malůškovą, działające w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: czeski.

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2016 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 2 i 5 dyrektywy Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek podatku akcyzowego stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. 2011, L 176, s. 24).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Eko-Tabak s. r. o. i Generální ředitelství cel (dyrekcją generalną ceł, Republika Czeska) w przedmiocie konfiskaty wyrobów uznanych za wyroby tytoniowe objęte podatkiem akcyzowym.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Motywy 2, 3, 8 i 9 dyrektywy 2011/64 stanowią:

„(2) Unijne przepisy podatkowe dotyczące wyrobów tytoniowych wymagają zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i równocześnie wysokiego poziomu ochrony zdrowia, zgodnie z wymogiem art. 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, biorąc pod uwagę, że wyroby tytoniowe mogą być przyczyną poważnych problemów zdrowotnych i że Unia jest stroną Ramowej konwencji Światowej Organizacji Zdrowia o ograniczeniu użycia tytoniu. Należy uwzględniać istniejącą sytuację właściwą dla każdego z różnych rodzajów wyrobów tytoniowych.

(3) Jednym z celów Traktatu o Unii Europejskiej jest ustanowienie unii gospodarczej, której cechy są podobne do tych występujących na rynku krajowym, w obrębie której istnieje zdrowa konkurencja. W odniesieniu do wyrobów tytoniowych osiągnięcie tego celu przewiduje, że stosowanie w państwach członkowskich podatków mających wpływ na spożycie wyrobów w tym sektorze nie zakłóca warunków konkurencji i nie hamuje swobodnego przepływu tych wyrobów w Unii.

[…]

(8) W interesie jednolitego i sprawiedliwego opodatkowania należy odpowiednio dostosować definicję papierosów, cygar i cygaretek oraz innego tytoniu do palenia w taki sposób, aby, odpowiednio: tytoń zrolowany, który w zależności od jego długości można uznać za dwa papierosy lub większą ich liczbę, był traktowany do celów podatku akcyzowego jako dwa papierosy lub większa ich liczba; rodzaj cygara, który jest podobny pod wieloma względami do papierosa, był traktowany do celów podatku akcyzowego jako papieros; tytoń do palenia, który jest podobny pod wieloma względami do tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów, był traktowany do celów podatku akcyzowego jako tytoń drobno krojony; a odpady tytoniowe zostały wyraźnie zdefiniowane […].

(9) Jeśli chodzi o podatek akcyzowy, harmonizacja struktur musi w szczególności zapobiegać zakłócaniu konkurencji różnych kategorii wyrobów tytoniowych należących do tej samej grupy przez skutki nałożenia podatku i w konsekwencji doprowadzić do otwarcia rynków krajowych państw członkowskich”.

4 Artykuł 1 ust. 1 tej dyrektywy stanowi:

„Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady ogólne harmonizacji struktury i stawek podatku akcyzowego, który jest nakładany przez państwa członkowskie na wyroby tytoniowe”.

5 Artykuł 2 ust. 1 wspomnianej dyrektywy stanowi:

„Do celów niniejszej dyrektywy wyroby tytoniowe oznaczają:

a) papierosy;

b) cygara i cygaretki;

c) tytoń do palenia;
   (i) tytoń drobno krojony do skręcania papierosów;
   (ii) inny tytoń do palenia”.

6 Artykuł 5 tej samej dyrektywy ma następujące brzmienie:

„1. Do celów niniejszej dyrektywy tytoń do palenia oznacza:

a) tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego;

b) odpady tytoniowe, oddane do sprzedaży detalicznej, które nie są objęte art. 3 i art. 4 ust. 1, a nadają się do palenia. Do celów niniejszego artykułu za »odpady tytoniowe« uznaje się pozostałości liści tytoniu i produkty uboczne uzyskane podczas przetwarzania tytoniu lub produkcji wyrobów tytoniowych.

2. Tytoń do palenia, w którym więcej niż 25% w masie drobin tytoniu posiada szerokość cięcia mniejszą niż 1,5 mm, jest uznawany za tytoń drobno krojony przeznaczony do skręcania papierosów.

[…]”.

Prawo czeskie

7 Artykuł 101 zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních (ustawy nr 353/2003 o podatku akcyzowym), w brzmieniu mającym zastosowanie w postępowaniu głównym (zwanej dalej „ustawą o podatku akcyzowym”), zatytułowany „Wyroby tytoniowe objęte podatkiem”, stanowi:

„1) Wyroby tytoniowe podlegają opodatkowaniu podatkiem akcyzowym.

2) Do celów niniejszej ustawy wyroby tytoniowe oznaczają papierosy, cygara, cygaretki i tytoń do palenia.

3) Użyte w ustawie określenia oznaczają:

[…]

c) tytoń do palenia oznacza:
   1. tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego;

2. odpady tytoniowe przygotowane do sprzedaży docelowym konsumentom, które nie zostały wymienione w lit. a) ani b), a które nadają się do palenia; lub
3. tytoń do palenia, który charakteryzuje się tym, że pod względem wagi przynajmniej 25% cząstek tytoniu zostało pociętych na kawałki o szerokości mniejszej niż 1,5 mm; jest to drobno krojony tytoń przeznaczony do zwijania papierosów.

[…]

6) Do celów niniejszej ustawy tytoń do palenia oznacza dodatkowo również wyrób, który w całości lub w części zawiera substancje inne niż tytoń i spełnia inne warunki określone w ust. 3 lit. c), z wyjątkiem wyrobów, o których mowa w ust. 8, lub wyrób niewymieniony w ust. 3 lit. c), jeśli jest on przeznaczony do celu innego niż palenie, a jednocześnie nadaje się on do palenia i został przygotowany do sprzedaży docelowym konsumentom.

[…]”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

8 Decyzją z dnia 14 listopada 2013 r., zmienioną w dniu 29 maja 2014 r., Celní úřad pro Jihočeský kraj (urząd celny regionu Czechy Południowe, Republika Czeska) nakazał skonfiskowanie pewnej liczby wyrobów należących do spółki Eko-Tabak na tej podstawie, że stanowią one tytoń do palenia w rozumieniu art. 101 ust. 6 ustawy o podatku akcyzowym, i wobec tego są objęte podatkiem akcyzowym. Z informacji przedstawionych przez sąd odsyłający wynika, że owymi wyrobami są wysuszone, sprasowane, nieregularne, częściowo odżyłowane liście tytoniu, które zostały poddane procesowi wstępnego suszenia, a następnie kontrolowanego zwilżania, zawierające glicerynę umożliwiającą utrzymanie wilgotności i elastyczności liści, tak aby nie łamały się one podczas ich obróbki, i które, choć nie są przeznaczone do palenia, nadają się do palenia po prostym przygotowaniu poprzez na przykład ich rozgniatanie lub ręczne cięcie. Wyroby te były w całości przeznaczone do sprzedaży docelowym konsumentom.

9 Spółka Eko-Tabak wniosła skargę na tę decyzje do Krajský soud v Českých Budějovicích (sądu okręgowego w Czeskich Budziejowicach, Republika Czeska), podnosząc, że definicja wyrobów objętych zakresem stosowania art. 101 ust. 6 in fine ustawy o podatku akcyzowym rozszerzała w sposób niedopuszczalny wykaz wyrobów tytoniowych zawarty w dyrektywie 2011/64.

10 Orzeczeniem z dnia 30 stycznia 2015 r. sąd ów oddalił skargę spółki Eko-Tabak, stwierdzając, że definicja zawarta w art. 101 ust. 6 in fine ustawy o podatku akcyzowym nie przekracza granic dyrektywy 2011/64, ponieważ zgodnie ze swoim duchem i z celem zmierza ona do objęcia podatkiem akcyzowym wyrobów, które – choć nie są do tego przeznaczone – nadają się jednak do palenia, a także do zapobieżenia omijaniu prawa podatkowego lub prawa Unii.

11 Spółka Eko-Tabak wniosła od tego wyroku skargę kasacyjną przed Nejvyšší správní soud (najwyższy sąd administracyjny, Republika Czeska). Podniosła ona w szczególności, że dyrektywa 2011/64 nie zawiera żadnej kategorii wyrobów tytoniowych odpowiadającej tej przewidzianej w art. 101 ust. 6 in fine ustawy o podatku akcyzowym i że warunek, iż dany wyrób nadaje się do palenia, powinien być spełniony już w chwili, gdy ów wyrób trafia do sklepu w celu jego sprzedaży. Ponadto według niej nie wystarczy, że wyrób z tytoniu nadaje się do palenia, aby mógł on zostać uznany za wyrób tytoniowy w rozumieniu tej dyrektywy. Warunek, że dany wyrób nadaje się do palenia, jest bowiem tylko jednym z warunków, które wyrób z tytoniu musi spełniać, aby mógł zostać uznany za „tytoń do palenia” w rozumieniu wspomnianej dyrektywy.

12 Z postanowienia odsyłającego wynika, że celem art. 101 ustawy o podatku akcyzowym jest transpozycja art. 2 i 5 dyrektywy 2011/64; Nejvyšší správní soud (najwyższy sąd administracyjny) ma jednak wątpliwości, czy wyroby takie jak te, których dotyczy postępowanie główne, są wyrobami tytoniowymi, do których ma ona zastosowanie. W razie odpowiedzi przeczącej na to pytanie sąd odsyłający zastanawia się, czy art. 2 i 5 wspomnianej dyrektywy sprzeciwiają się temu, aby państwo członkowskie objęło takie wyroby podatkiem akcyzowym.

13 W tym względzie sąd odsyłający wskazuje, że Trybunał nie zajmował się dotąd w odniesieniu do pojęcia „tytoniu do palenia" ani wykładnią art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt (ii), ani wykładnią art. 5 dyrektywy 2011/64.

14 Sąd odsyłający uważa ponadto, że wyroby tytoniowe w rozumieniu dyrektywy 2011/64 charakteryzują się głównie tym, że nadają się do palenia. Jego zdaniem na podstawie tej cechy zostały również zdefiniowane różne grupy lub rodzaje wyrobów tytoniowych.

15 W tych okolicznościach Nejvyšší správní soud (naczelny sąd administracyjny) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy w sytuacji gdy wysuszone, sprasowane, nieregularne, częściowo odżyłowane liście tytoniu lub ich części, które zostały poddane procesowi wstępnego suszenia, a następnie kontrolowanego zwilżania i które zawierają glicerynę, nadają się do palenia po prostym przygotowaniu (poprzez rozgniatanie lub ręczne cięcie), można je uznać za wyroby tytoniowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) lub ewentualnie art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/64?

2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest przecząca, to czy art. 5 w związku z art. 2 dyrektywy 2011/64 stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu państwa członkowskiego, które rozszerza zakres zastosowania akcyzy od wyrobów tytoniowych na tytoń, który nie został wymieniony w art. 2 i 5 wspomnianej dyrektywy 2011/64 i który, mimo iż nie jest przeznaczony do palenia, może być palony (nadaje się i jest odpowiedni do palenia) oraz został przygotowany do sprzedaży docelowym konsumentom?".

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

16 W pytaniu pierwszym sąd odsyłający zastanawia się w istocie, czy art. 2 ust. 1 lit. c) i art. 5 ust. 1 dyrektywy 2011/64 powinny być interpretowane w ten sposób, że wysuszone, sprasowane, nieregularne, częściowo odżyłowane liście tytoniu, które zostały poddane procesowi wstępnego suszenia, a następnie kontrolowanego zwilżania i które zawierają glicerynę i nadają się do palenia po prostym przygotowaniu poprzez rozgniatanie lub ręczne cięcie, wchodzą w zakres pojęcia „tytoniu do palenia" w rozumieniu tych przepisów.

17 W tym względzie należy wskazać, że jak wynika z art. 1 dyrektywy 2011/64, akt ten ma na celu ustanowienie ogólnych zasad harmonizacji struktury i stawek podatku akcyzowego, który państwa członkowskie nakładają na wyroby tytoniowe. Omawiana dyrektywa wchodzi więc w zakres uregulowań podatkowych Unii mających zastosowanie do wyrobów tytoniowych, które to uregulowania, w myśl motywu 2 tej dyrektywy, mają na celu w szczególności zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i równocześnie wysokiego poziomu ochrony zdrowia.

18 Ponadto z motywu 3 dyrektywy 2011/64 wynika, że ma ona zapewnić, iż stosowanie w państwach członkowskich podatków mających wpływ na spożycie wyrobów w sektorze wyrobów tytoniowych nie zakłóci warunków konkurencji i nie zahamuje swobodnego przepływu tych wyrobów w Unii. W szczególności w motywie 8 tej dyrektywy zostało w istocie wskazane, że wyroby, które są pod wieloma względami podobne do wyrobów objętych wspomnianą dyrektywą, powinny być traktowane

jako te wyroby, natomiast motyw 9 tej samej dyrektywy stanowi, że harmonizacja struktur podatku akcyzowego musi w szczególności zapobiegać zakłócaniu konkurencji różnych kategorii wyrobów tytoniowych należących do tej samej grupy przez skutki nałożenia podatku i w konsekwencji doprowadzić do otwarcia rynków krajowych państw członkowskich.

19 Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy 2011/64 dzieli wyroby tytoniowe będące przedmiotem harmonizacji na podstawie tej dyrektywy na trzy kategorie, z których pierwsza obejmuje papierosy, druga – cygara i cygaretki, a trzecia – tytoń do palenia.

20 Jeśli chodzi w szczególności o tytoń do palenia, z brzmienia art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt (i) i (ii) wspomnianej dyrektywy wynika, że owa kategoria dzieli się na dwie podkategorie, zatytułowane, odpowiednio, „tytoń drobno krojony do skręcania papierosów" i „inny tytoń do palenia".

21 Z kolei art. 5 ust. 1 i 2 dyrektywy 2011/64 definiuje pojęcia, odpowiednio, „innego tytoniu do palenia" i „tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów". I tak, pierwsze z tych pojęć obejmuje zarówno „tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego", jak i „odpady tytoniowe, oddane do sprzedaży detalicznej, które nie są objęte [definicją papierosów lub definicją cygar lub cygaretek], a nadają się do palenia".

22 W niniejszym przypadku jest bezsporne, że wyroby z tytoniu, których dotyczy postępowanie główne, nie wchodzą w ani w zakres pojęcia „tytoniu drobno krojonego do skręcania papierosów" w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt (i) i art. 5 ust. 2 dyrektywy 2011/64, ani w zakres pojęcia „odpadów tytoniowych" w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy.

23 Zatem aby stwierdzić, czy wyroby te należą do podkategorii „inny tytoń do palenia" zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 2011/64, należy zbadać, czy stanowią one „tytoń do palenia" w świetle definicji zawartej w art. 5 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy.

24 W świetle celów wspomnianej dyrektywy przypomnianych w pkt 17 i 18 niniejszego wyroku pojęcie „tytoniu do palenia" nie może podlegać wykładni zawężającej.

25 Z brzmienia art. 5 ust. 1 lit. a) tej samej dyrektywy wynika, że przepis ten wymaga łącznego spełnienia dwóch warunków, mianowicie po pierwsze, aby tytoń był pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków, a po drugie, aby nadawał się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego.

26 Jeśli chodzi o warunek pierwszy, z postanowienia odsyłającego nie wynika, żeby tytoń, którego dotyczy postępowanie główne, był skręcony lub sprasowany w postaci bloków.

27 Należy zatem określić, czy może on być uznany za pocięty lub inaczej podzielony w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/64.

28 W tym względzie, w braku definicji terminów „pocięty" i „podzielony" w owej dyrektywie, należy odnieść się – w celu ustalenia zakresu tych terminów – do ich ogólnych i powszechnie uznanych znaczeń (zob. podobnie wyrok z dnia 16 lipca 2015 r., Sommer Antriebs- und Funktechnik, C-369/14, EU:C:2015:491, pkt 46 i przytoczone tam orzecznictwo). Terminy te zaś, których zwykłe znaczenie jest bardzo szerokie, w szczególności oznaczają, jeśli chodzi o pierwszy z nich, wynik działania polegającego na odłączeniu części lub kawałka jakiejś rzeczy za pomocą ostrego narzędzia, zaś jeśli chodzi o drugi – wynik działania polegającego na rozczłonkowaniu lub podziale jakiejś rzeczy.

29 W konsekwencji, ze względu na to, że wyroby, których dotyczy postępowanie główne, stanowią – zgodnie z informacjami podanymi przez sąd odsyłający – częściowo odżyłowane liście tytoniu, wyroby te powinny zostać uznane za tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/64.

30 Co się tyczy pojęcia „przetwarzania przemysłowego" użytego we wspomnianym art. 5 ust. 1 lit. a), powszechnie oznacza ono przetwarzanie, zazwyczaj na dużą skalę, w standaryzowany sposób surowców w dobra materialne.

31 Z orzecznictwa Trybunału wynika w istocie, że nie stanowi „przetwarzania przemysłowego" prosta obróbka, dzięki której niegotowy wyrób z tytoniu ma nadawać się do palenia, na przykład polegająca po prostu na umieszczeniu zrolowanego tytoniu w papierosowej tutce (zob. analogicznie wyroki: z dnia 24 września 1998 r., Brinkmann, C-319/96, EU:C:1998:429, pkt 18, 20; z dnia 10 listopada 2005 r., Komisja/Niemcy, C-197/04, EU:C:2005:672, pkt 31, 32).

32 W tej sytuacji za nadający się do palenia bez dalszego „przetwarzania przemysłowego" w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/64 należy uznać wyrób tytoniowy, który jest gotowy lub który można łatwo uczynić gotowym, środkami nieprzemysłowymi, do palenia.

33 W niniejszym przypadku, jak wynika z postanowienia odsyłającego, wyroby, których dotyczy postępowanie główne, zostały poddane procesowi wstępnego suszenia, a następnie kontrolowanego zwilżania, zawierają glicerynę i nadają się do palenia po prostym przygotowaniu poprzez ich rozgniatanie lub ręczne cięcie. Z zastrzeżeniem zbadania tego przez sąd odsyłający wydaje się więc, że wyroby te spełniają również drugi warunek, o którym mowa w pkt 25 niniejszego wyroku, a zatem wchodzą w zakres pojęcia „tytoniu do palenia" zdefiniowanego w art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/64.

34 W tej sytuacji, nie będąc tytoniem drobno krojonym do skręcania papierosów w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt (i) owej dyrektywy, wyroby te powinny zostać uznane za wchodzące w zakres pojęcia „innego tytoniu do palenia" w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) wspomnianej dyrektywy.

35 W świetle całości powyższych rozważań na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć, iż art. 2 ust. 1 lit. c) i art. 5 ust. 1 dyrektywy 2011/64 powinny być interpretowane w ten sposób, że wysuszone, sprasowane, nieregularne, częściowo odżyłowane liście tytoniu, które zostały poddane procesowi wstępnego suszenia, a następnie kontrolowanego zwilżania i które zawierają glicerynę i nadają się do palenia po prostym przygotowaniu poprzez rozgniatanie lub ręczne cięcie, wchodzą w zakres pojęcia „tytoniu do palenia" w rozumieniu tych przepisów.

36 Ze względu na odpowiedź udzieloną na pytanie pierwsze udzielenie odpowiedzi na pytanie drugie nie jest konieczne.

W przedmiocie kosztów

37 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (szósta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 2 ust. 1 lit. c) i art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek podatku akcyzowego stosowanych do wyrobów tytoniowych powinny być interpretowane w ten sposób, że wysuszone, sprasowane, nieregularne, częściowo

odżyłowane liście tytoniu, które zostały poddane procesowi wstępnego suszenia, a następnie kontrolowanego zwilżania i które zawierają glicerynę i nadają się do palenia po prostym przygotowaniu poprzez rozgniatanie lub ręczne cięcie, wchodzą w zakres pojęcia „tytoniu do palenia" w rozumieniu tych przepisów.

Podpisy